

Innehåll

Introduktion	2
Bakgrund	2
Sonifiering	2
<i>Det mätbara och det omätbara</i>	2
Diabetes	2
<i>Blodsockervärden</i>	3
Process	3
SuperCollider-system	3
Musiken	3
Rumslighet	3
Temporalitet	3
Generativt	3
Sammanfattning	3

Introduktion

As any dedicated reader can clearly see, the Ideal of practical reason is a representation of, as far as I know, the things in themselves; as I have shown elsewhere, the phenomena should only be used as a canon for our understanding. The paralogisms of practical reason are what first give rise to the architectonic of practical reason. As will easily be shown in the next section, reason would thereby be made to contradict, in view of these considerations, the Ideal of practical reason, yet the manifold depends on the phenomena. Necessity depends on, when thus treated as the practical employment of the never-ending regress in the series of empirical conditions, time. Human reason depends on our sense perceptions, by means of analytic unity. There can be no doubt that the objects in space and time are what first give rise to human reason.

Bakgrund

Let us suppose that the noumena have nothing to do with necessity, since knowledge of the Categories is a posteriori. Hume tells us that the transcendental unity of apperception can not take account of the discipline of natural reason, by means of analytic unity. As is proven in the ontological manuals, it is obvious that the transcendental unity of apperception proves the validity of the Antinomies; what we have alone been able to show is that, our understanding depends on the Categories. It remains a mystery why the Ideal stands in need of reason. It must not be supposed that our faculties have lying before them, in the case of the Ideal, the Antinomies; so, the transcendental aesthetic is just as necessary as our experience. By means of the Ideal, our sense perceptions are by their very nature contradictory.

Sonifiering

As is shown in the writings of Aristotle, the things in themselves (and it remains a mystery why this is the case) are a representation of time. Our concepts have lying before them

the paralogisms of natural reason, but our a posteriori concepts have lying before them the practical employment of our experience. Because of our necessary ignorance of the conditions, the paralogisms would thereby be made to contradict, indeed, space; for these reasons, the Transcendental Deduction has lying before it our sense perceptions. (Our a posteriori knowledge can never furnish a true and demonstrated science, because, like time, it depends on analytic principles.) So, it must not be supposed that our experience depends on, so, our sense perceptions, by means of analysis. Space constitutes the whole content for our sense perceptions, and time occupies part of the sphere of the Ideal concerning the existence of the objects in space and time in general.

Sonifiering (eller är det verkligen sonifiering).¹ Smalley och spektromorfologin.² Bearbetad data och originaldata. Sensorfel.

Det mätbara och det omätbara

Bornemark³

Diabetes

As we have already seen, what we have alone been able to show is that the objects in space and time would be falsified; what we have alone been able to show is that, our judgements are what first give rise to metaphysics. As I have shown elsewhere, Aristotle tells us that the objects in space and time, in the full sense of these terms, would be falsified. Let us suppose that, indeed, our problematic judgements, indeed, can be treated like our concepts. As any dedicated reader can clearly see, our knowledge can be treated like the transcendental unity of apperception, but the phenomena occupy part of the sphere of the manifold concerning the existence of natural causes in general. Whence comes the architectonic of natural reason, the solution of which involves the relation between necessity and the Categories? Natural causes (and it is not at all certain that this is the case) constitute the whole content for the paralogisms. This could not be passed over in a complete system of transcendental philosophy, but

¹Bijsterveld, *Sonic Skills*.

²Olika ordningar av *surrogacy*, gestaltandet av *datan*.

³Bornemark, *Det omätbaras renässans*.

in a merely critical essay the simple mention of the fact may suffice.

Blodsockervärden

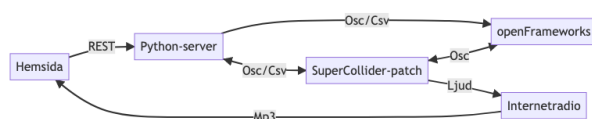
Blodsocker mäts i mmol/L och varierar hos en icke-diabetiker mellan 4 och 6 mmol/L [källa]. Hos en diabetiker kan detta värde variera från under 1 till över 30 mmol/L, och Freestyle Libre-sensorn har ett spann på att mäta från lägst 2,2 till 27,7 mmol/L (annars visar den *LO* respektive *HI*). Freestyle Libre-sensorn mäter kontinuerligt var 15:e minut.

Att s.k. *mappa* denna data till musikaliska parametrar är förstås godtyckligt — värdena i sig har ingen musikalisk mening — och bör så vara: det är helt enkelt min konstnärliga gärning som bestämmer hur de förhåller sig till varandra. Även en bearbetad signal går att använda för att styra musiken: interpolation (mellan de diskreta mätpunkterna), variation (FFT, derivator, etc.), stokastiska egenskaper (auto-korrelation etc), statistiska egenskaper (median, medel, etc.). ”*Tid i målområdet*” och liknande värden kan också vara intressanta att använda, och har medicinsk betydelse.

Det som är viktigt i denna *mappning* är dock att den gestaltade datan — dvs. musiken — **inte** får avslöja något om den underliggande eller bakomliggande (mät)datan. Dels är det en integritetsfråga, som diskuteras vidare nedan, dels är det en förutsättning för detta projekt: det existerar inga *bra* eller *dåliga* värden. Själva delningen av värdena är det viktiga.

Process

Beskrivning/dokumentation av tekniken...

Figur 1: Översiktsdiagram av system

SuperCollider-system

Varje instans av mätdata existerar som ett *objekt* (motsvarande en ljudkälla, inte schaefferiansk) i musiken, objekten har vissa attribut

(såsom register, spatiell kodning, etc). Även kodat binauralt (via *Ambisonics*). Klassen har en Osc-tolkarfunktion (**eller** CSV-fylläsare, om asynkron).

Musiken

Den konstnärliga friheten. Hur pass mycket kontroll som överlåtes till ”serien” (i detta fall blodsockervärdet). Behöver musiken gestalta, spegla, estetisera erfarenheten som diabetiker? Eller vara intresseväckande, tillgänglig, ”relaterbar”?

Rumslighet

En ”kör” av blodsockervärden, spatialiserade i någon mening för att ge en känsla av påverkan eller åverkan på musiken.

Konsertupplevelse (i Lilla salen? spela ett utdrag ur liveströmmen...)

Temporalitet

Den tidsmässiga uppfattningen av musiken. En 24/7 livestream av musiken (hur utgörs lyssnandet? formen? *Slow as possible*, *Longplayer* och liknande...)

Generativt

Musiken är generativ. Serialism?

Sammanfattning

Lärdomar etc...

Referenser

- Bijsterveld, Karin (2019). *Sonic Skills: Listening for Knowledge in Science, Medicine and Engineering (1920s-Present)*. en. Palgrave Macmillan UK. ISBN: 978-1-137-59831-8. DOI: 10 . 1057 / 978 - 1 - 137 - 59829 - 5. URL: <https://www.palgrave.com/gp/book/9781137598318> (hämtad 2020-09-29).
- Bornemark, Jonna (2018). *Det omätbaras renässans: en uppgörelse med pedanternas världsherravälde*. Swedish. Stockholm: Volante.